

Sygn. akt II Ns 44/24

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2024 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie – II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sylwia Urbańska
Protokolant: Karolina Rozbicka

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2024 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **Stowarzyszenia (...)** w **W.**

od decyzji Prezydenta (...) W. z dnia 14 października 2024 roku nr (...)

z udziałem **Prezydenta (...)** W.

postanawia:

oddalić odwołanie.

UZASADNIENIE

W dniu 15 października 2024 roku Stowarzyszenie „(...)” w W. złożyło odwołanie od decyzji Prezydenta (...) W. z dnia 14 października 2024 roku nr (...) zaskarżając tę decyzję w całości. Wskazano w odwołaniu, że decyzja zakazywała Stowarzyszeniu „(...)” z siedzibą w W. przy ul. (...) organizacji następujących zgromadzeń:

1. zwołanego od godz. 21.00 w dniu 28 października 2024 roku do godz. 1.00 w dniu 12 listopada 2024 roku (na podstawie zawiadomienia z 28 września 2024 roku),
2. zwołanego od godz. 21.00 w dniu 5 listopada 2024 roku do godz. 1.00 w dniu 12 listopada 2024 roku (na podstawie zawiadomienia z 7 października 2024 roku),
3. zwołanego od godz. 21.00 w dniu 6 listopada 2024 roku do godz. 1.00 w dniu 12 listopada 2024 roku (na podstawie zawiadomienia z 8 października 2024 roku),
4. zwołanego od godz. 21.00 w dniu 8 listopada 2024 roku do godz. 1.00 w dniu 12 listopada 2024 roku (na podstawie zawiadomienia z 9 października 2024 roku),
5. zwołanego od godz. 21.00 w dniu 9 listopada 2024 roku do godz. 1.00 w dniu 12 listopada 2024 roku (na podstawie zawiadomienia z 10 października 2024 roku),
6. zwołanego od godz. 21.00 w dniu 10 listopada 2024 roku do godz. 1.00 w dniu 12 listopada 2024 roku (na podstawie zawiadomienia z 11 października 2024 roku),

- planowanych na terenie (...) W., których program przewidywał zbiórkę uczestników na obszarze (...) i (...) (prostokąt wyznaczony liniami: Al. (...) od (...) do wysokości ul. (...), przedłużenie linii ul. (...) w stronę (...) w W. do tego budynku, z drugiej strony linią wyznaczoną ul. (...) do ul. (...) oraz przedłużeniem linii ul. (...) do budynku (...)), z planowaną trasą przejścia: Al. (...), most (...), ul. (...) (zejście pętlą z mostu), ul. (...), ul. (...), z zakończeniem na (...)

Zaskarżonej decyzji skarżący zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego mających wpływ na wynik sprawy, tj.:
  - a. naruszenie art. 10 § 1 k.p.a. w zw. z art. 8 § 1 k.p.a. w zw. z art. 7 k.p.a. poprzez brak zapewniania Odwołującemu czynnego udziału w postępowaniu, a w szczególności brak umożliwienia mu przed wydaniem decyzji wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych

żądań, co doprowadziło do ustalenia błędnego stanu faktycznego polegającego na tym, że:

- „... działania Stowarzyszenia (...) [...] mają na celu wyłącznie uzyskanie swoistej „przewagi” nad innymi potencjalnymi organizatorami zgromadzeń zwoływanych w dniu 11 listopada 2024 r, w centrum W., a w konsekwencji służą ograniczeniu wolności konstytucyjnej do organizacji innych zgromadzeń w dniu Narodowego Święta Niepodległości”;
- „... organizacja zgromadzenia w przyjętej przez organizatora formule [...] będą miały bardzo negatywny wpływ na funkcjonowanie miasta i działania służb ratunkowych oraz transportu publicznego, doprowadzając do paraliżu komunikacyjnego znacznej części W., co z kolei spowoduje zagrożenie dla zdrowia i życia mieszkańców [...]. [...], zorganizowanie przedmiotowego zgromadzenia bez wątplenia sparaliżuje przemieszczanie się pieszych i spowoduje blokadę centralnych arterii komunikacyjnych, co wpłynie w dużym stopniu na skuteczność działania służb ratowniczych”;

„... istnieje realne zagrożenie dla bezpieczeństwa osób w innych rejonach i obszarach W.”;

- „... w latach ubiegłych w związku z „(...) dochodziło do zbiorowego naruszania porządku prawnego”;
- „.... odbycie tych zgromadzeń w sposób określony przez organizatora może zagrażać życiu lub zdrowiu ludzi albo mieniu w znacznych rozmiarach”;

a w konsekwencji zakazanie wszystkich zgłoszonych przez Stowarzyszenie zgromadzeń;

b. naruszenie art. 7 k.p.a., art. 75 § 1 k.p.a., art. 77 § 1 k.p.a., art. 80 k.p.a., art. 107 § 3 k.p.a. oraz art. 13 ust. 1 POZ w zw. z art. 89 § 1 i 2 k.p.a. i art. 90 § 1 i 2 k.p.a. poprzez niepodjęcie przez organ wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, w szczególności poprzez nieprzeprowadzenie rozprawy i brak wezwania Odwołującego do wyjaśnień, co skutkowało niewyjaśnieniem:

- czy którekolwiek ze zgłoszonych zgromadzeń jest nieprawdziwe i miałyby nie być w rzeczywistości przeprowadzone;
- czy Stowarzyszenie ma zamiar przeprowadzić wszystkie zgłoszone zgromadzenia objęte zaskarżoną decyzją;
- czy organizator zgadza się na zmianę czasu lub miejsca niektórych ze zgłoszonych zgromadzeń lub chce wycofać się z którychś złożonych zawiadomień o organizacji zgromadzeń

objętych zaskarżoną decyzją;

- jakie motywy przyświecały Odwołującemu przy składaniu kolejnych zawiadomień o zgromadzeniach publicznych;
- jaki będzie dokładny przebieg planowanych zgromadzeń;
- jakie środki bezpieczeństwa zapewni Odwołujący w trakcie odbywania zgromadzeń;
- czy planowane zgromadzenia publiczne doprowadzą do paraliżu komunikacyjnego znacznej części W., co miałyby spowodować zagrożenia dla zdrowia i życia mieszkańców, skuteczność działania służb ratowniczych etc.;
- czy organizator zgromadzeń przewiduje uczestnictwo 100 000 osób w planowanych zgromadzeniach przez cały czas ich trwania, czy wskazana liczba jest przewidywaną liczbą uczestników w kulminacyjnym dniu 11 listopada 2024 roku;
- czy zaplanowane przez Stowarzyszenie zgromadzenia trwające krócej niż zgromadzenie zaplanowane od 28 października 2024 roku do 12 listopada 2024 roku, powodują takie same utrudnienia w funkcjonowaniu ruchu miejskiego i służb bezpieczeństwa oraz takie same zagrożenia dla zdrowia lub życia mieszkańców;

oraz ustaleniem błędnego stanu faktycznego w zakresie wskazanym w zarzucie z pkt II 1 a, co doprowadziło do wydania zaskarżonej decyzji o zakazie wszystkich zgromadzeń publicznych bez ewentualnego uzgodnienia zmiany miejsca lub czasu niektórych ze zgłoszonych zgromadzeń;

- c. naruszenie art. 7 ust. 3 POZ w zw. z art. 15 ust. 1 POZ poprzez brak niezwłocznego udostępnienia w Biuletynie Informacji Publicznej informacji o miejscu i terminie organizowanego zgromadzenia przez Organ, po otrzymaniu zawiadomienia o zamiarze zorganizowania zgromadzenia, czy decyzji o zakazie zgromadzenia, co skutkowało brakiem informacji o skutecznym zawiadomieniu Organu o zgromadzeniach organizowanych przez Stowarzyszenie, a co także świadczy o pozorności przyczyn decyzji o zakazie organizacji zgromadzeń oraz narusza art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji RP poprzez dyskryminację oraz naruszenie prawa do równego traktowania Organizatora zgromadzeń i ich uczestników z uwagi na światopogląd i poglądy polityczne organizatora i uczestników zgromadzeń objętych zaskarżoną decyzją, gdyż Organ spodziewając się kolejnych zawiadomień ze strony odwołującego się Stowarzyszenia zwlekał z udostępnieniem w Biuletynie Informacji Publicznej decyzji o zakazie, zakładając z góry, że ta decyzja obejmie wszystkie zawiadomienia o zgromadzeniach zgłaszane przez odwołujące się Stowarzyszenie;

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:
- a. naruszenie art. 7 ust. 1 POZ *poprzez* jego błędną wykładnię przejawiającą się w uznaniu, że tylko zgromadzenie w całości zamykające się w przedziale czasowym pomiędzy 6 a 30 dniem od jego zgłoszenia (licząc od daty zgłoszenia do daty jego zakończenia) może być zgromadzeniem zgłoszonym zgodnie z ustawą, podczas gdy organizator zgromadzenia zawiadamia organ gminy o zamiarze zorganizowania zgromadzenia w taki sposób, aby wiadomość dotarła do organu nie wcześniej niż na 30 dni i nie później niż na 6 dni przed planowaną datą zgromadzenia, przez którą rozumie się datę rozpoczęcia zgromadzenia, a ustawodawca nie wprowadził ograniczenia wolności zgromadzeń poprzez wskazanie maksymalnego czasu trwania zgromadzenia publicznego;
  - b. naruszenie art. 14 pkt 1 POZ *poprzez* jego błędną wykładnię przejawiającą się w uznaniu, że zorganizowanie zgromadzeń objętych zaskarżoną decyzją przez Stowarzyszenie narusza zasady ich organizowania, co wypełnia przesłankę do wydania decyzji o zakazie tych zgromadzeń, podczas gdy:
    - Stowarzyszenie zawiadomiło o zamiarze zorganizowania zgromadzeń w ustawowym terminie, tj. na 30 dni przed planowanym zgromadzeniem;
    - ustawodawca nie ogranicza wolności zgromadzeń poprzez wskazanie długości ich trwania, w szczególności nie ma ograniczenia, że zgromadzenia publiczne nie mogą trwać dłużej niż 24 dni;
  - c. naruszenie art. 12 ust. 1 i 2 POZ w zw. z art. 13 ust. 1 POZ *poprzez* jego niezastosowanie, w sytuacji gdy Organ uznał, że nie jest możliwe przeprowadzenie wszystkich zgłoszonych przez Stowarzyszenie zgromadzeń w taki sposób, aby ich przebieg nie zagrażał życiu lub zdrowiu ludzi albo mieniu w znacznych rozmiarach, podczas gdy w takiej sytuacji o pierwszeństwie wyboru miejsca i czasu zgromadzenia decyduje kolejność wniesienia zawiadomień;
  - d. naruszenie art. 12 ust. 1 i 2 POZ w zw. z art. 13 ust. 1 POZ *poprzez* wydanie decyzji zakazującej organizację zgromadzeń zgłoszonych przez Stowarzyszenie z powodu ustalenia przez Organ, że miałyby one mieć na celu wyłącznie uzyskanie swoistej „przewagi” nad innymi potencjalnymi organizatorami zgromadzeń zwoływanych w dniu 11 listopada 2024 roku w centrum Warszawy, a w konsekwencji służą ograniczeniu wolności konstytucyjnej do organizacji innych zgromadzeń w dniu Narodowego Święta Niepodległości, podczas gdy decyzja o zakazie zgromadzenia nie może być uznaniowa ani uzależniona od tego, czy we wcześniejszych latach danemu

organizatorowi przysługiwał status zgromadzenia cyklicznego, a w przypadku nakładania się zgromadzeń o pierwszeństwie wyboru miejsca i czasu zgromadzenia decyduje kolejność wniesienia zawiadomień;

- e. naruszenie art. 14 pkt 2 POZ poprzez jego błędną wykładnię przejawiającą się w uznaniu, że zorganizowanie zgromadzeń objętych zaskarżoną decyzją przez Stowarzyszenie w sposób określony przez organizatora może zagrażać życiu lub zdrowiu ludzi albo mieniu w znacznych rozmiarach, gdyż będzie miało bardzo negatywny wpływ na funkcjonowanie miasta i działanie służb ratunkowych oraz transportu publicznego, doprowadzając do paraliżu komunikacyjnego znacznej części Warszawy, co z kolei spowoduje zagrożenie dla zdrowia i życia mieszkańców, podczas gdy zarówno z okoliczności sprawy, jak i z uzasadnienia skarżonej decyzji wynika, że planowane zgromadzenie może co najwyżej skutkować utrudnieniami w ciągłości ruchu drogowego, co nie wypełnia definicji zagrożenia życia, zdrowia lub mienia w znacznych rozmiarach, a w przypadku zgromadzeń organizowanych od 5, 6, 8, 9 i 10 listopada 2024 roku do 12 listopada 2024 roku Organ nawet nie badał, czy zorganizowanie ww. zgromadzeń będzie miało negatywny wpływ na funkcjonowanie miasta i działanie służb ratunkowych oraz transportu publicznego, przyjmując, że będzie ono miało taki sam wpływ jak zorganizowanie dłuższego zgromadzenia trwającego od 28 października 2024 roku do 12 listopada 2024 roku, zatem nie było konieczności występowania do służb (Komendant (...) Policji, Komendant Miejski Państwowej Straży Pożarnej (...) W., dyrektor Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego i Transportu Sanitarnego (...), dyrektor Zarządu Transportu Miejskiego) z kolejnymi prośbami;
- f. naruszenie art. 31 ust. 3 i art. 32 ust. 1 w zw. z art. 57 Konstytucji RP oraz art. 11 ust. 1 i 2 i art. 14 w zw. z art. 11 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 12 ust. 1 Karty Praw podstawowych Unii Europejskiej poprzez nieuzasadnione i nieproporcjonalne ograniczenie wolności zgromadzeń i zakazanie zgromadzenia z powodu uznania, że tylko zgromadzenie w całości zamykające się w przedziale czasowym pomiędzy 6 a 30 dniem od jego zgłoszenia (licząc od daty zgłoszenia do daty jego zakończenia) może być zgromadzeniem zgłoszonym zgodnie z ustawą, podczas gdy ustawodawca nie ograniczył długości trwania zgromadzeń publicznych, a konstytucyjna gwarancja wolności zgromadzeń może być ograniczona wyłącznie ustawowo;
- g. naruszenie art. 31 ust. 3 i art. 32 ust. 1 w zw. z art. 57 Konstytucji RP oraz art. 11 ust. 1 i 2 i art. 14 w zw. z art. 11 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych

wolności oraz art. 12 ust. 1 Karty Praw podstawowych Unii Europejskiej poprzez nieuzasadnione i nieproporcjonalne ograniczenie wolności zgromadzeń i zakazanie zgromadzenia z powodu uznania, że przeprowadzenie zgromadzenia może zagrażać życiu lub zdrowiu ludzi oraz mieniu w znacznych rozmiarach;

h. naruszenie art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji RP poprzez dyskryminację oraz naruszenie prawa do równego traktowania organizatora zgromadzeń i ich uczestników z uwagi na światopogląd i poglądy polityczne organizatora i uczestników zgromadzeń objętych zaskarżaną decyzją, przejawiające się w odmowie równego dostępu do możliwości zgłoszenia zgromadzenia publicznego z uwagi na:

- posiadanie wcześniej przez organizatora statusu zgromadzenia cyklicznego,
- uznanie, że zgromadzenia zgłoszone przez Stowarzyszenie (...) od 9 i 10 do 12 listopada 2024 powinny być zakazane z uwagi na to, że może zagrażać życiu lub zdrowiu ludzi albo mieniu w znacznych rozmiarach, gdyż będzie miało bardzo negatywny wpływ na funkcjonowanie miasta i działanie służb ratunkowych oraz transportu publicznego, doprowadzając do paraliżu komunikacyjnego znacznej części W., co z kolei spowoduje zagrożenie dla zdrowia i życia mieszkańców, przy jednoczesnym braku uznania za takie analogicznego zgłoszenia na okres od dnia 8 listopada 2024 roku do 11 listopada 2024 roku, które różniło się wyłącznie podmiotem zgłaszającym zgromadzenie, a w przypadku zgromadzenia od dnia 10 listopada 2024 roku było wręcz od niego dłuższe,

co świadczy o pozorności przyczyn zakazu zgromadzeń, dyskryminuje oraz narusza prawo do równego traktowania odwołującego się Stowarzyszenia z uwagi na światopogląd i poglądy polityczne organizatora i uczestników zgromadzeń, gdyż Organ inaczej podszedł do zgłoszenia zakazanego decyzją z dnia 14 października 2024 roku nr (...) tylko dlatego, że pochodziło od innego podmiotu, ograniczając tym samym Odwołującemu konstytucyjną wolność zgromadzeń.

Podnosząc te zarzuty skarżący wniósł o uwzględnienie odwołania i uchylenie zaskarżonej decyzji oraz zasądzenie od Prezydenta (...) W. na rzecz Stowarzyszenia „(...)” kosztów postępowania przed Sądem, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu odwołujący wskazał, że w dniu 28 września 2024 roku Stowarzyszenie zawiadomiło Urząd (...) W. o zamiarze zorganizowania zgromadzenia publicznego w dniach od 28 października 2024 roku, godz. 21:00

do 12 listopada 2024 roku godz. 01:00. Odwołujący zarzucił bezczynność organu – brak niezwłocznego udostępnienia na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej informacji o miejscu i terminie organizowanego zgromadzenia, przy jednoczesnym publikowaniu przez Organ informacji o miejscu i terminie innych zgromadzeń, których termin rozpoczęcia zaplanowany był na dzień późniejszy niż 28 października 2024 roku, oraz w obliczu jednoczesnego braku decyzji Organu o zakazie zorganizowania zgromadzenia. Wobec tego Stowarzyszenie w dniu 7 października 2024 roku złożyło kolejne zawiadomienie o zamiarze zorganizowania zgromadzenia w tym samym miejscu i czasie, z tożsamym przebiegiem, w dniach od 5 listopada 2024 roku godz. 21:00 do 12 listopada 2024 roku godz. 01:00.

W obliczu dalszej bezczynności Organu, Stowarzyszenie złożyło kolejne zawiadomienia o zamiarze organizacji zgromadzeń:

- 1) w dniu 8 października 2024 roku – zgromadzenie od 6 listopada 2024 roku, godz. 21:00 do 12 listopada 2024 roku godz. 01:00
- 2) w dniu 9 października 2024 roku – zgromadzenie od 8 listopada 2024 roku, godz. 21:00 do 12 listopada 2024 roku godz. 01:00
- 3) w dniu 10 października 2024 roku – zgromadzenie od 9 listopada 2024 roku godz. 21:00 do 12 listopada 2024 roku godz. 01:00
- 4) w dniu 11 października 2024 roku – zgromadzenie od 10 listopada 2024 roku godz. 21:00 do 12 listopada 2024 roku godz. 01:00.

Odwołujący powołał się także na rozmowę z dnia 10 października 2024 roku przeprowadzoną przez Prezesa Stowarzyszenia – B. M. ze (...) Centrum Bezpieczeństwa (...) W., w której pracownik miał poinformować, że zgłoszenia rozpatrywane są przez organ jako jedna sprawa, która została przekazana radcom prawnym zatrudnionym w urzędzie miasta. Odwołujący wskazał również, że przedstawiciel (...) Centrum Bezpieczeństwa wskazał, że organ nie kieruje się przy wydawaniu decyzji przesłankami, o których mowa w artykule 12 ustawy, ponieważ odpowiadając na stanowisko Prezesa Stowarzyszenia kolejność zgłoszeń ten oświadczył, że „absolutnie nie”.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Stowarzyszenie „(...)” jest wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...). Jako cel działania organizacji wskazano między innymi podtrzymywanie i upowszechnianie tradycji narodowej, pielęgnowanie polskości oraz rozwoju świadomości narodowej, obywatelskiej i kulturowej. Zgodnie z rozdziałem II punkt 8 statutu Stowarzyszenie realizuje swoje cele między innymi przez organizację imprezy patriotycznej (...) (*odpis z KRS k. 30 – 31, statut k. 33 – 36*).

W dniu 28 września 2024 roku o godz. 01:12 Stowarzyszenie zawiadomiło Urząd (...) W. o zamiarze zorganizowania zgromadzenia publicznego w dniach od 28 października 2024 roku godz. 21:00, do 12 listopada 2024 roku godz. 01:00. Jako miejsce rozpoczęcia zgromadzenia wskazano (...) / (...) (prostokąt wyznaczony liniami ulicy al. (...) od (...) do

wysokości ul. (...); przedłużenie linii ul. (...) w stronę (...) do tego budynku, z drugiej strony linia wyznaczona ul. (...) do ul. (...) oraz przedłużenie linii wg ul. (...) do budynku (...)). Jako planowaną trasę przejścia wskazano al. (...), most (...), ul. (...) (zejście pętlą z mostu), ul. (...), ul. (...) zakończone na (...)

W zawiadomieniu zgłaszający podał, że zgromadzenie w dniach od 28 października 2024 roku godz. 21:00 do 11 listopada 2024 roku godz. 14:00 przyjmie formę zgromadzenia stacjonarnego w miejscu jego rozpoczęcia, zaś w dniu 11 listopada 2024 roku od godz. 14:00 zgromadzenie przyjmie formę marszu ww. trasą. Zawiadamiający podał, że zapewni środki służące zabezpieczeniu pokojowego przebiegu zgromadzenia w postaci oznakowanych wolontariuszy – Straży (...) (e-mail k. 55, zawiadomienie o zgromadzeniu k. 56, oświadczenie przewodniczącego zgromadzenia k. 57).

Prezydent (...) W. nie udostępnił na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej informacji o miejscu i terminie organizowanego zgromadzenia. Na stronie tej opublikowane natomiast zostały informacje o miejscu i terminie innych zgromadzeń, których termin rozpoczęcia zaplanowano na dzień 28 października 2024 roku oraz na daty późniejsze (zgromadzenia publiczne – informacja BIP k. 37- 54).

W dniu 7 października 2024 roku Stowarzyszenie złożyło kolejne zawiadomienie o zamiarze zorganizowania zgromadzenia w tym samym miejscu i czasie, z tożsamym przebiegiem, w dniach od 5 listopada 2024 roku godz. 21:00 do 12 listopada 2024 roku godz. 01:00.

Następnie Stowarzyszenie złożyło kolejne zawiadomienia o zamiarze organizacji zgromadzeń:

- w dniu 8 października 2024 roku – zgromadzenie od 6 listopada 2024 roku godz. 21:00 do 12 listopada 2024 roku godz. 01:00
- w dniu 9 października 2024 roku – zgromadzenie od 8 listopada 2024 roku godz. 21:00 do 12 listopada 2024 roku godz. 01:00
- w dniu 10 października 2024 roku – zgromadzenie od 9 listopada 2024 roku godz. 21:00 do 12 listopada 2024 roku godz. 01:00
- w dniu 11 października 2024 roku – zgromadzenie od 10 listopada 2024 roku godz. 21:00 do 12 listopada 2024 roku godz. 01:00. (e-maile wraz z zawiadomieniami o zgromadzeniach k. 58 – 72).

Organ w pismach z dnia 3 października 2024 roku zwrócił się do Komendanta (...) Policji, Dyrektora Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego i Transportu Sanitarnego (...) SPZOZ w W., Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej (...) W. oraz Dyrektora Zarządu Transportu Miejskiego w W. z prośbą o zajęcie stanowiska czy przeprowadzenie zgromadzenia wpłynie na realizowane przez te służby zadania oraz poziom bezpieczeństwa i porządku na terenie (...) W. (pisma k. 212 – 215).

W piśmie z dnia 4 października 2024 roku Komendant Miejski Państwowej Straży Pożarnej w W. poinformował, że przeprowadzono analizę

wpływu zgromadzenia na możliwość realizacji zadań nałożonych na Państwową Straż Pożarną i poziom bezpieczeństwa mieszkańców (...) W. Analizując wskazany obszar przewidziany do gromadzenia się osób stwierdzono, że może dojść do częściowego zamknięcia dla ruchu głównych arterii komunikacyjnych centrum (...) W., tj. Al. (...) oraz ul. (...) w okolicach (...). Odnosząc to do długotrwałości przedsięwzięcia można wnioskować, że nastąpi realne ryzyko wydłużenia czasu dojazdu sił i środków Państwowej Straży Pożarnej do ewentualnych zdarzeń w znacznym okresie czasu. Komendant zwrócił uwagę na przewidywany czas trwania zgromadzenia. Wskazał, że należy zakładać, że zgromadzenie może wpływać w negatywny sposób na aspekt dotarcia Państwowej Straży Pożarnej do zdarzeń, a ponadto gromadzenie się tak dużej liczby osób dotychczas determinowało planowanie zabezpieczenia wydarzenia przez wydzielenie sił i środków Państwowej Straży Pożarnej i dedykowanie ich tylko i wyłącznie do tego celu. Oświadczył, że przygotowanie zabezpieczenia operacyjnego przez komendę byłoby wyjątkowo trudne i angażowałoby dużą liczbę sił i środków (*pismo k. 216*).

W piśmie z dnia 8 października 2024 r. Komendant Stołeczny Policji oświadczył, że zorganizowanie zgromadzenia w ścisłym centrum Warszawy bez wątplenia sparaliżuje swobodne przemieszczanie się pieszych oraz spowoduje utrudnienia komunikacyjne, a nawet blokadę centralnych arterii komunikacyjnych takich jak dworce kolejowe, stacje metra oraz Most (...), co będzie miało też wpływ na skuteczność działań służb ratowniczych, w tym pogotowia ratunkowego, Straży Pożarnej oraz Policji. Wskazując na doświadczenie w zabezpieczeniu tego typu przedsięwzięć oświadczył, że zapewnienie bezpieczeństwa ich uczestnikom, jak również osobom postronnym będzie obligowało do mobilizacji dużej ilości sił i środków policyjnych. Wskazał, że takie działania z pewnością będą miały wpływ na realizację ustawowych zadań w innych częściach stolicy. Końcowo wskazał, że na chwilę obecną nie ma potwierdzonych informacji, że podczas tego rodzaju zgromadzenia może dojść do zbiorowego naruszenia porządku prawnego, jednakże analizując lata poprzednie nie można tego wykluczyć (*pismo k 217*).

W piśmie z dnia 8 października 2024 roku Zastępca Dyrektora Zarządu Transportu Miejskiego w W. oświadczył, że z uwagi na wielkość zgromadzenia, realnym zagrożeniem jest zakłócenie i wstrzymanie ruchu na ul. (...), (...), (...) oraz Al. (...). W przypadku zablokowania ruchu na tych ulicach, kierowanie autobusów i tramwajów na trasy objazdowe negatywnie wpłynęłoby na przemieszczanie się pasażerów w rejonie (...) jak i innych obszarów W. Zamknięcie newralgicznych ulic w ścisłym centrum miasta mogłoby doprowadzić do paraliżu komunikacyjnego, co spotkałoby się z niezadowolaniem pasażerów (*pismo k. 218*).

W piśmie z dnia 9 października 2024 roku Dyrektor Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego i Transportu Sanitarnego (...) SPZOZ w Warszawie poinformował, że planowane zgromadzenie wskazuje na blokadę głównego obszaru komunikacyjnego w obrębie istotnego terenu dzielnicy (...) i (...), a zajęcie wszystkich pasów wjazdowych w okolicach (...) może wpłynąć w sposób istotny na realizowanie zadań Państwowego Ratownictwa Medycznego w zakresie utrzymania parametrów czasu dojazdu do miejsca wezwania oraz

transportu pacjenta do SOR/IP. Tym samym dostępność usług Państwowego Ratownictwa Medycznego może być utrudniona. Wskazane drogi komunikacyjne należą do głównych w tej części (...) W. ciągów komunikacyjnych, a wykorzystanie alternatywnych tras przejazdu może znacznie wydłużyć nie tylko czas interwencji medycznej jak i ograniczyć dostępność do udzielania świadczeń medycznych we wskazanym terenie w ramach podejmowanych działań ratunkowych (*pismo k 219*).

W dniu 10 października 2024 roku B. M. – Prezes Stowarzyszenia, skontaktował się telefonicznie ze (...) Centrum Bezpieczeństwa W. w celu uzyskania informacji na temat tego, czy organ zamierza podjąć działania, do których obliguje go art. 7 POZ. W rozmowie telefonicznej Naczelnik (...) Centrum Bezpieczeństwa (...) W. wyjaśnił, że zawiadomienia rozpatrywane są przez organ jako jedna sprawa, pracownicy (...) Centrum Bezpieczeństwa (...) W. zwrócili się o analizę do radców prawnych, z uwagi na zgłoszenie przez Stowarzyszeniu kilku kolejnych zgromadzeń. (**nagranie na płycie CD k. 25**)

W dniu 14 października 2024 roku o godz. 14:46 B. M. otrzymał e-mail od Kierownika (...) Centrum Bezpieczeństwa (...) W. z informacją o decyzji o zakazie organizacji zgłoszonych zgromadzeń. O godz. 15:21 otrzymał kolejnego e-maila od Kierownika (...) Centrum Bezpieczeństwa (...) W. z informacją, że decyzja o zakazie została opublikowana w następujących godzinach:

- 1) 14.10.2024 godz. 14.10 - dot. zgromadzenia od 28 października do 12 listopada;
  - 2) 14.10.2024 godz. 14.11 - dot. zgromadzenia od 5 do 12 listopada;
  - 3) 14.10.2024 godz. 14.12 - dot. zgromadzenia od 6 do 12 listopada;
  - 4) 14.10.2024 godz. 14.13 - dot. zgromadzenia od 8 do 12 listopada;
  - 5) 14.10.2024 godz. 14.14 - dot. zgromadzenia od 9 do 12 listopada;
- 14.10.2024 godz. 14.14 - dot. zgromadzenia od 10 do 12 listopada. (*bezsporne*)

Decyzją z dnia 14 października 2024 roku numer (...) Prezydent (...) W. zakazał Stowarzyszeniu (...) organizacji zgromadzeń:

1. zwołanego od godz. 21.00 w dniu 28 października 2024 roku do godz. 1.00 w dniu 12 listopada 2024 roku (na podstawie zawiadomienia z 28 września 2024 roku),
2. zwołanego od godz. 21.00 w dniu 5 listopada 2024 roku do godz. 1.00 w dniu 12 listopada 2024 roku (na podstawie zawiadomienia z 7 października 2024 roku),
3. zwołanego od godz. 21.00 w dniu 6 listopada 2024 roku do godz. 1.00 w dniu 12 listopada 2024 roku (na podstawie zawiadomienia z 8 października 2024 roku),
4. zwołanego od godz. 21.00 w dniu 8 listopada 2024 roku do godz. 1.00 w dniu 12 listopada 2024 roku (na podstawie zawiadomienia z 9 października 2024 roku),
5. zwołanego od godz. 21.00 w dniu 9 listopada 2024 roku do godz. 1.00 w dniu 12 listopada 2024 roku (na podstawie zawiadomienia z 10 października 2024 roku),

6. zwołanego od godz. 21.00 w dniu 10 listopada 2024 roku do godz. 1.00 w dniu 12 listopada 2024 roku (na podstawie zawiadomienia z 11 października 2024 roku),

- planowanych na terenie (...) Warszawy, których program przewidywał zbiórkę uczestników na obszarze (...) i (...) (prostokąt wyznaczony liniami: Al. (...) od (...) do wysokości ul. (...), przedłużenie linii ul. (...) w stronę (...) w W. do tego budynku, z drugiej strony linią wyznaczoną ul. (...) do ul. (...) oraz przedłużeniem linii ul. (...) do budynku (...)), z planowaną trasą przejścia: Al. (...), most (...), ul. (...) (zejście pętlą z mostu), ul. (...), ul. (...), z zakończeniem na (...).

W uzasadnieniu organ wskazał, że Stowarzyszenie złożyło w dniu 28 września 2024 roku pierwsze zawiadomienie o zgromadzeniu zwołanym od dnia 28 października 2024 roku do 12 listopada 2024 roku, a zatem zgromadzenie miałoby trwać nieprzerwanie przez okres 16 dni. Następnie organizator złożył kolejne, praktycznie tożsame w treści, zawiadomienia różniące się jedynie datą początkową planowanej aktywności, a program wszystkich planowanych zgromadzeń przewidywał ten sam scenariusz. W każdym zawiadomieniu o zgromadzeniu zadeklarowano udział 100 000 osób.

Organ wskazał, że w związku z tym, że organizator sześciu zgromadzeń dokonał swoich zgłoszeń w trybie art. 7 ustawy Prawo o zgromadzeniach, umożliwiało mu to korzystanie z dróg w sposób powodujący utrudnienia w ruchu drogowym (zajęcie pasa drogowego). Zdaniem organu, sposób składania zawiadomień przez Stowarzyszenie „(...)” nie pozwala uznać które z nich jest rzeczywiście prawdziwe i będzie przeprowadzone, ponieważ w żadnym z kolejnych zgłoszeń organizator nie wycofał się z wcześniej złożonych zawiadomień. Zdaniem organu, zawiadomienia o zgromadzeniach zostały złożone niezgodnie z przepisami ustawy Prawo o zgromadzeniach, ponieważ art. 7 ustawy określa, że organizator zawiadamia organ gminy o zamiarze zwołania zgromadzenia w taki sposób, by wiadomość dotarła do organu nie wcześniej niż na 30 dni i nie później niż 6 dni przed datą planowanego zgromadzenia. Organ wskazał, że pierwsze zawiadomienie złożone przez Stowarzyszenie w dniu 28 września 2024 roku obejmowało okres od 28 października do 12 listopada 2024 roku a kolejne okresy od 5, 6, 8, 9 i 10 listopada do 12 listopada 2024 roku.

Zdaniem organu, terminy zgromadzeń podane we wszystkich zgłoszeniach przekraczają termin ustawowy, a zatem zgłoszenia są przedwczesne. Terminem zgromadzenia jest bowiem czas jego trwania od początku do zakończenia, zatem tylko zgromadzenie w całości zamykające się w przedziale czasowym między 6 a 30 dniem od jego zgłoszenia (licząc od daty zgłoszenia do daty zakończenia) może być zgromadzeniem zgłoszonym zgodnie z ustawą. Organ wskazał, że we wszystkich przypadkach między datami zgłoszeń jest więcej niż 30 dni.

Dalej w uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że działania Stowarzyszenia mają na celu uzyskanie swoistej „przewagi” nad innymi potencjalnymi organizatorami zgromadzeń zwoływanych w dniu 11 listopada 2024 roku w centrum W., a w konsekwencji służą ograniczeniu wolności

konstytucyjnej do organizacji innych zgromadzeń w dniu Narodowego Święta Niepodległości. Podniósł, że Stowarzyszenie w ostatnich latach organizowało zgromadzenie w dniu 11 listopada w formie zgromadzeń cyklicznych, w związku z tym inne podmioty nie mogły w tym samym czasie i miejscu przeprowadzać własnych zgromadzeń, a obecnie Stowarzyszenie nie posiada zgody na taką formę zgromadzenia.

W ocenie organu, działania podjęte przez Stowarzyszenie „(...) naruszają zasady organizowania zgromadzeń, co wypełnia przesłankę do wydania decyzji o zakazie organizacji zgromadzeń, o której mowa w art. 14 pkt 1 ustawy Prawo o zgromadzeniach.

Ponadto organ podniósł, że prowadząc czynności w sprawie pierwszego zawiadomienia złożonego przez Stowarzyszenie w dniu 28 września 2024 roku organ w dniu 3 października 2024 roku skierował pisma do Komendanta (...) Policji, Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej (...) W., Dyrektora Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego (...) oraz Dyrektora Zarządu Transportu Miejskiego z prośbą o ocenę planowanego zgromadzenia. Wyjaśnił, że z uwagi na to, że późniejsze pięć zgłoszeń jest praktycznie tożsamy z zawiadomieniem złożonym 28 września 2024 roku, organ nie występował do tych służb z kolejnymi prośbami. Organ wyjaśnił w uzasadnieniu, że odpowiedzi udzielone przez służby świadczą, że organizacja zgromadzenia w przyjętej przez organizatora formule będzie miała bardzo negatywny wpływ na funkcjonowanie miasta i działania służb ratunkowych oraz transportu publicznego, doprowadzając do paraliżu komunikacyjnego W., co z kolei spowoduje zagrożenie dla zdrowia i życia mieszkańców. Z pisma Komendanta (...) Policji wynika bowiem, że zorganizowanie zgromadzenia sparaliżuje przemieszczanie się pieszych i spowoduje blokadę centralnych arterii komunikacyjnych, co wpłynie na skuteczność działania służb ratowniczych. Organ odwołał się do oceny Policji, z której wynika, że zapewnienie bezpieczeństwa uczestnikom i osobom postronnym będzie obligować załogę do mobilizacji dużej ilości sił i środków policyjnych, a takie działania będą miały wpływ na realizację ustawowych zadań policji w innych częściach stolicy. Wobec tego, zdaniem organu, poza koniecznością wyłączenia na wiele dni najważniejszych z punktu widzenia funkcjonowania miasta ciągów komunikacyjnych, angażowania setek funkcjonariuszy Policji, istnieje realne zagrożenie dla bezpieczeństwa osób w innych rejonach i obszarach Warszawy. W piśmie podniesiono także, że w latach ubiegłych w związku z „(...) dochodziło do zbiorowego naruszania porządku prawnego, co generuje konieczność zapewnienia przez Policję dużych sił i środków, adekwatnych do przewidywanego poziomu zagrożenia. W przypadku zgromadzenia 100 000 osób, trwającego bez przerwy 16 dni, wydaje się to niemożliwe. Podobną ocenę w zakresie możliwości podejmowania działań ratunkowych przedstawił w piśmie Komendant Miejski Państwowej Straży Pożarnej oraz Dyrektor Wojewódzkiej Stacji Pogotowia i Transportu Sanitarnego (...).

Dalej organ wskazał, że analiza tych argumentów doprowadziła do wniosku że odbycie zgromadzeń w sposób określony przez organizatora może zagrażać życiu lub zdrowiu ludzi albo mieniu w znacznych rozmiarach co wypełnia przesłankę wydania decyzji o zakazie tych zgromadzeń, o której

mowa w art. 14 pkt 2 ustawy Prawo o zgromadzeniach (*decyzja Prezydenta (...) W. nr (...) k. 197 – 199*).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów.

Na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 kpc należało pominąć zgłoszone na rozprawie wnioski o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka M. S. W zakresie, w jakim teza dowodowa dotyczyła treści nagrania, dowód ten był zbędny, a sama treść jest niekwestionowana i wynika ze złożonego do akt dowodu w postaci płyty. Odnosnie natomiast do wniosku dotyczącego funkcjonowania rejestru, dowód ten należało uznać za nieistotny dla rozstrzygnięcia. Dodać tym w tym miejscu jeszcze należy, że nieuprawniona wydaje się interpretacja przedstawiona przez odwołującego, by z treści tej rozmowy wynikało, że organ nie kieruje się przesłankami ustawowymi przy ocenie zgłoszeń. Rozmowa dotyczy jedynie szeregu zgłoszeń przedstawionych przez Stowarzyszenie (...) i skierowania problemu z tym związanego do oceny przez radców prawnych.

Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 kpc pominął też wniosek odwołującego o dopuszczenie dowodu z zeznań B. M. w charakterze przedstawiciela Stowarzyszenia oraz z zeznań Rafała Trzaskowskiego w charakterze organu, jako nieistotne do rozstrzygnięcia. W pierwszej kolejności trzeba wskazać, że charakter postępowania prowadzonego na skutek odwołania od decyzji Prezydenta o zakazie zgromadzenia, które to postępowanie jest wyjątkowo szybkie, a czynności muszą zostać podjęte w terminie 24-godzinnym od złożenia odwołania, wyklucza możliwość prowadzenia szczegółowego postępowania dowodowego, a postępowanie to ze swej istoty musi opierać się zasadniczo na dokumentach. Niezależnie od tego, teza dowodowa sformułowana przez odwołującego oraz zgłoszony środek dowodowy nie mogłyby prowadzić do ustalenia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia. Przesłuchanie wskazanych osób ma charakter zbliżony do przesłuchania stron w trybie art. 299 i 304 kpc, który to przepis w rozumieniu kodeksowym przewiduje przeprowadzenie dowodu w sytuacji, kiedy po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Przepis wskazuje też, że Sąd „może” dopuścić ten dowód, a zatem ocena co do skorzystania z możliwości została pozostawiona Sądowi. Dowód z przesłuchania stron uznaje się za swego rodzaju ostateczność, a ocena takiego dowodu zawsze musi uwzględniać fakt, że strony (uczestnicy postępowania) są naturalnie zainteresowani rozstrzygnięciem, stąd ich relacje muszą zostać ocenione z dużą ostrożnością. Przy uwzględnieniu charakteru postępowania prowadzonego na etapie sądowym, na skutek odwołania od decyzji Prezydenta o zakazie zgromadzenia, dowód ten należało uznać za zbędny.

Także teza dowodowa sformułowana przez odwołującego budzi wątpliwości. Trudno ustalić w jaki sposób, na podstawie dowodu z przesłuchania przedstawiciela strony odwołującej, Sąd miałby ustalać „brak podstaw do wydania decyzji o zakazie organizacji zgromadzeń” czy też

„pozorność przyczyn” wydania takiej decyzji lub „brak obiektywizmu organu” oraz „dążenia organu do zakazu organizacji zgromadzeń przez Stowarzyszenie w przyszłości, wydania zakazu zgromadzeń w celu zadowolenia swojego elektoratu”. Logiczna analiza takiej tezy dowodowej prowadzi do oczywistego wniosku, że dowód ten miałby przedstawiać subiektywne oceny odwołującego, co także nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Znaczenia dla rozstrzygnięcia nie mogły mieć także zgłoszone w odwołaniu dowody w zakresie treści artykułów prasowych (*k. 99 – 164, k. 178 – 181*). Artykuł prasowy może stanowić jedynie dowód tego, że została opublikowana zawarta w nim treść, co nie może się w żaden sposób przekładać na wnioskowanie o prawdziwości faktów zawartych w publikacji prasowej. Podobnie ocenić należy dokument w postaci sprawozdania sporządzonego przez (...) (*k. 165 – 177*).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 roku Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z 2022 roku poz. 1389) odwołanie od decyzji o zakazie zgromadzenia wnosi się bezpośrednio do sądu okręgowego właściwego ze względu na siedzibę organu gminy w terminie 24 godzin od jej udostępnienia w Biuletynie Informacji Publicznej. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji o zakazie zgromadzenia.

Ustawa Prawo o zgromadzeniach przewiduje, jako podstawowy model regulacyjny korzystania z wolności organizowania zgromadzeń, model zgłoszeniowy. Zakłada on obowiązek zgłoszenia właściwemu organowi zamiaru zwołania zgromadzenia, natomiast organ uprawniony jest do zakazania zgromadzenia w ściśle określonych przypadkach określonych w art. 14 ustawy. Zgłoszenie zamiaru zwołania zgromadzenia stanowi czynność techniczną, której dokonanie skutkuje powstaniem po stronie organu obowiązku podjęcia określonych działań zmierzających do zapewnienia odpowiednich warunków przeprowadzenia zgromadzenia, a także podjęcia ewentualnych działań zmierzających do zapobieżenia zwołaniu zgromadzenia, w wypadku wystąpienia okoliczności wskazanych w art. 14 ustawy. (*por. S. Gajewski w komentarzu do art. 7 ustawy – Prawo o zgromadzeniach, Legalis*).

W razie zgłoszenia zawiadomienia o zgromadzeniu po stronie organu powstaje obowiązek podjęcia działań o charakterze techniczno – organizacyjnym. Obowiązki te zostały wskazane w art. 7 ust. 3 i art. 8 ustawy Prawo o zgromadzeniach i należy do nich obowiązek rejestracji wniesienia zawiadomienia o zamiarze zorganizowania zgromadzenia z uwzględnieniem daty, godziny oraz minuty wniesienia zawiadomienia (art. 9 ust. 2 ustawy).

Niewątpliwie decyzja o zakazie zgromadzenia stanowi ograniczenie wolności zgromadzeń gwarantowanej w art. 57 ust. 1 Konstytucji oraz art. 11 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. Z drugiej

strony należy podkreślić, że wolność zgromadzeń nie ma charakteru absolutnego i może podlegać ograniczeniom.

W orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka wskazuje się, że obowiązek uprzedniej autoryzacji zgromadzeń zazwyczaj nie dotyka istoty prawa do wolności zgromadzeń (*tak w wyroku z 17 lipca 2007 r. 25691/04*).

Ocena zgodności z prawem decyzji o zakazie odbycia zgromadzenia publicznego powinna być dokonana przez sąd z punktu widzenia uprawnień wynikających z wolności zgromadzeń, a nie tylko pod kątem ochrony praw i wolności innych osób (*wyrok Sądu Najwyższego z 5 stycznia 2001 r., RN 38/00*). Dlatego ocena decyzji musi odnosić się do kryterium usprawiedliwienia zakazu zgromadzenia z uwagi na inne wartości konstytucyjne. Wskazuje się, że przesłanka zagrożenia zdrowia ludzkiego, do którego może dojść wskutek odbywania się zgromadzenia zostanie spełniona, jeżeli można wskazać na wysokie prawdopodobieństwo ryzyka, że podczas tego wydarzenia lub w bezpośrednim związku z nim zaistnieją okoliczności mogące obiektywnie doprowadzić do pogorszenia zdrowia osób uczestniczących w zgromadzeniu lub na które ono oddziałuje. Organ ma zatem obowiązek zweryfikować potencjalny wpływ zgromadzenia na zdrowie jego odbiorców – zarówno tych mających wolę w nim uczestniczyć jak i mimowolnie narażonych na jego odbiór (*tak. A Jakubowski w Prawo o zgromadzeniach, komentarz do art. 14, Legalis*).

Należy założyć po pierwsze, że każde zgromadzenie może się wiązać z utrudnieniami. Zdaniem Sądu uzasadnieniem dla zakazu organizacji zgromadzenia może być dopiero taki rozmiar tych utrudnień które w świetle zasad doświadczenia życiowego prowadzą do wniosku, że może mogą one stanowić zagrożenie dla życia zdrowia lub mienia w znacznych rozmiarach (*por. uzasadnienie wyroku NSA z 10 stycznia 2014 r., I OSK 2538/13*).

I. Zarzut naruszenia przepisów kodeksu postępowania administracyjnego i przepisów ustawy Prawo o zgromadzeniach.

W odniesieniu do tego zarzutu odwołujący wskazywał na zasadę czynnego udziału strony w postępowaniu i podnosił, że organ nie informował o przeprowadzonych czynnościach dowodowych, zwracał się do odpowiednich służb, a następnie nie poinformował strony, że w jego ocenie został zgromadzony wystarczający materiał dowodowy ani nie pouczył strony i nie uniemożliwił wypowiedzenia się co do zebranych w toku postępowania dowodów.

W tym zakresie należy wskazać, że przepisy ustawy Prawo o zgromadzeniach przepisują właśnie odwołanie jako formę kontroli działań organu. Brak jest podstaw do uznania, że organ miałby informować o wszystkich czynnościach podejmowanych w toku postępowania.

Odwołujący zarzucał także że W Biuletynie Informacji Publicznej nie zostało niezwłocznie opublikowane jego zgłoszenie. Istotnie, należy wskazać,

co przyznał także pełnomocnik organu na rozprawie w dniu 16 października 2024 r., że aktualnie Biuletyn Informacji Publicznej może budzić szereg zastrzeżeń co do przejrzystości i aktualności danych. Jak wyjaśniono, wynika to z problemów technicznych związanych z migracją danych. Nie ma to jednak znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, ponieważ data zgłoszenia przez organizatora nie była kwestionowana, podobnie jak termin złożenia odwołania, pomimo mylących informacji w BIP.

W ocenie Sądu niezrozumiałym jest także zarzut odwołującego, że organ nie podjął wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego. Zdaniem odwołującego, organ miałby ustalać czy którekolwiek ze zgłoszonych zgromadzeń jest nieprawdziwe i miałoby nie zostać rzeczywiście przeprowadzone oraz czy Stowarzyszenie ma rzeczywiście zamiar przeprowadzić wszystkie zgromadzenia objęte decyzją, a także czy organizator zgadza się na zmianę czasu lub miejsca niektórych ze zgłoszonych zgromadzeń czy też chce wycofać się z niektórych złożonych zawiadomień.

W pierwszej kolejności należy założyć, że podmiot zgłaszający się do organu i występujący z wnioskiem czy – jak w niniejszej sprawie – zawiadomieniem o zgromadzeniu, przedstawia w nim informacje prawdziwe. Nie można zatem oczekiwać, jak chce tego odwołujący od organu, że ten będzie ustalał rzeczywiste intencje czy też motywy działania zgłaszającego, niewynikające z dokumentu zgłoszenia. Należy zatem założyć, że przedstawiając zawiadomienie o zgromadzeniu zgłaszający przedstawia realny, rzeczywisty i prawdziwy zamiar jego przeprowadzenia.

Chybionym jest także zarzut nieustalenia przez organ jaki będzie dokładny przebieg planowanych zgromadzeń oraz jakie środki bezpieczeństwa zapewni odwołujący w trakcie odbywania zgromadzeń. Okoliczności te wynikają wprost z zawiadomienia, w którym w pkt 3 oznacza się „miejsce rozpoczęcia zgromadzenia”, w pkt 4 „planowana trasa przejścia (...)”, natomiast w pkt 7 wskazuje się „informację o środkach służących zapewnieniu pokojowego przebiegu zgromadzenia, które zaplanował organizator zgromadzenia”. We wszystkich zawiadomieniach o zgromadzeniu informacje te zostały przedstawione przez zgłaszającego i we wszystkich miały one tę samą treść.

Nieuzasadniony jest także zarzut, że organ nie ustalił czy planowane zgromadzenia publiczne doprowadzą do paraliżu komunikacyjnego miasta, co miałoby spowodować zagrożenie dla zdrowia i życia mieszkańców. Okoliczność ta została ustalona na podstawie informacji uzyskanych przez organ od odpowiednich służb.

Jeżeli zatem zgłaszający przedstawia kilka zawiadomień o zgromadzeniu, które mają mieć to samo miejsce rozpoczęcia, tę samą planowaną trasę przejścia a różnią się jedynie dniem rozpoczęcia, przy czym w każdym zgromadzeniu organizator wskazał przewidywaną liczbę uczestników – 100.000, to w istocie sam zgłaszający doprowadził do sytuacji, w której co najmniej zadeklarował organizację zgromadzeń, co do których organ mógł powziąć wątpliwość w zakresie bezpieczeństwa publicznego. Co więcej, przy założeniu że miałyby się odbyć wszystkie zgłoszone zgromadzenia należałoby

dojść do wniosku, że pierwsze z nich stanowiłoby zgromadzenie o liczbie 100 000 osób, kolejne – następnych 100 000 osób, itd. W rezultacie wszystkie 6 zgromadzeń w ostatnim dniu ich trwania prowadziłyby do zgromadzenia 600 000 osób. Podkreślić należy, że ocena w stosunku do każdego z planowanych zgromadzeń z osobna, a zatem przy założeniu uczestnictwa 100 000 osób, prowadzi do tych samych wniosków.

II. Zarzut dotyczący błędnej wykładni artykułu 7 ust. 1 ustawy Prawo o zgromadzeniach

W tym zakresie odwołujący zarzucił, że organ błędnie uznał, że tylko zgromadzenie w całości zamykające się w przedziale czasowym między 6 a 30 dniem od jego zgłoszenia (licząc od daty zgłoszenia do daty zakończenia) może być zgromadzeniem zgłoszonym zgodnie z ustawą. Wskazał, że ustawodawca nie wprowadził ograniczenia wolności zgromadzeń przez wskazanie maksymalnego czasu trwania zgromadzenia publicznego.

Odnosząc się do tego zarzutu także należy wskazać, że plan organizacji kilku kilkunastodniowych zgromadzeń, z przewidywaną co do każdego z nich liczbą 100 000 uczestników, sam w sobie musi budzić wątpliwości. Jeżeli zatem odwołujący wskazuje na nieuzasadnione i nieproporcjonalne ograniczenie wolności zgromadzeń, to od organizatora zgromadzenia należy także oczekiwać elementarnej lojalności i przedstawiania informacji prawdziwych.

Rację należy przyznać odwołującemu, że ustawa nie przewiduje ograniczenia czasowego trwania zgromadzenia i w tym zakresie argumentację przedstawioną w uzasadnieniu decyzji należy uznać za błędną. Słusznie też odwołujący dowodzi, że organ nie kwestionował w przeszłości prawa do zgromadzenia trwającego wiele dni. Właściwe jest zatem wnioskowanie odwołującego, że zachowanie terminu „nie wcześniej niż 30 dni i nie później niż 6 dni przed planowaną datą zgromadzenia” oznacza datę rozpoczęcia zgromadzenia.

Analiza ta nie wpływa jednak w istocie na ocenę odwołania z innych przyczyn.

III. Zarzut dotyczący zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi albo mienia w znacznych rozmiarach

W odniesieniu do tego zarzutu odwołujący argumentował, że organizując od wielu lat w dniu 11 listopada zgromadzenie publiczne dokłada wszelkich starań o bezpieczeństwo podczas zgromadzenia, delegując w tym celu setki wolontariuszy do Straży (...), która zabezpiecza wydarzenie. Wskazał, że wydarzenia te są wydarzeniami bezpiecznymi.

W konsekwencji zamiar organizacji zgromadzenia trwającego od 28 października do 12 listopada, którego liczebność szacowano na 100 000 osób, przy czym w dniach poprzedzających 11 listopada zgromadzenie miało mieć

formę stacjonarną w okolicach (...), (...), (...), (...) i (...), a następnie przejścia marszu trasą przez (...), (...) i (...)z zakończeniem na błoniach (...) – przy założonej 100 000 frekwencji (a co do wszystkich zgromadzeń 600 000), nawet bez zasięgnięcia informacji odpowiednich służb prowadzi do oczywistego wniosku, że musiałyby to wpłynąć na funkcjonowanie miasta i organizację działań tych służb. Wprost wniosek ten znajduje potwierdzenie w informacjach wszystkich służb, do których skierowano zapytanie – Policji, Straży, Transportu Miejskiego i transportu medycznego.

Oczywiście chybiona musi być w tym zakresie argumentacja odwołującego z powołaniem się na zamknięcie ulic z powodu remontów czy też w związku z organizacją maratonu. Zamknięcie ulic z powodu remontów nie ma nic wspólnego z organizacją zgromadzenia i zdarzenia tego nie sposób porównywać. Odnośnie natomiast do organizacji maratonu, to wydarzenie sportowe, jakkolwiek liczne i wymagające zmiany organizacji ruchu, to w żaden sposób niekontrowersyjne i w konsekwencji także nie przypomina w niczym wydarzenia takiego jak organizacja (...) przez odwołującego. Tylko przykładowo można się odwołać do orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Warszawie w sprawie I ACz 1027/23, w którym sąd ten oddalił odwołanie od decyzji Prezydenta o zakazie zgromadzenia w sytuacji, kiedy organizator planował wyłączenie jednego pasa ruchu jednej z ulic w dzielnicy (...). Sąd uznał, że tego rodzaju zgromadzenie nie stanowiłoby jedynie niedogodności, z jaką należy się mierzyć przy realizacji prawa do zgromadzenia, ale prowadziłoby do paraliżu komunikacyjnego. Z uwagi na planowany przez odwołującego w niniejszej sprawie rozmiar zgromadzenia – tak co do jego liczebności jak i obszaru na którym miałyby się odbyć oraz, co należy podkreślić, jego długotrwałości – wniosek ten jest tym bardziej aktualny w rozpoznawanej sprawie.

W konsekwencji należy uznać że spełnione zostały przesłanki uprawniające organ do wydania decyzji o zakazie zgromadzenia z artykułu 14 pkt 2 ustawy.

IV. Zarzut naruszenia przepisów konstytucyjnych i międzynarodowych, zarzut naruszenia zasady równego traktowania oraz naruszenia zasady obiektywizmu organu.

Odwołujący wskazywał w tym zakresie na art. 31 ust. 3 Konstytucji oraz art. 11 ust. 2 EKPC i podnosił, że zaskarżona decyzja oparta jest na pozornym niespełnieniu przesłanek z art. 7 ust. 1 ustawy, a także pozornym spełnieniu przesłanek do wydania decyzji o zakazie zgromadzenia, o których mowa w artykule 14 pkt 1 i 2 ustawy. Zarzucał, że decyzja wymierzona jest w konstytucyjną wolność zgromadzeń oraz nakierowana na wykluczenie zgromadzeń publicznych organizowanych przez Stowarzyszenie „(...)”. W swojej argumentacji odwoływał się także do linii politycznej oraz światopoglądu osób piastujących funkcje państwowe.

Z założenia słuszna jest uwaga odwołującego, że ograniczenia wolności zgromadzeń powinny być traktowane jako wyjątek.

Odnosząc się do zarzutu braku obiektywizmu organu, co do którego odwołujący wskazywał na wypowiedzi Rafała Trzaskowskiego dotyczące (...), należy odróżnić ocenę takich wypowiedzi w debacie publicznej od motywów wydanej w postępowaniu administracyjnym decyzji.

Prawo do oceny wydarzenia organizowanego przez odwołującego przysługuje każdemu, także osobom uczestniczącym w debacie publicznej. Sąd w niniejszej sprawie ocenia jednak postępowanie przeprowadzone przez organ. Założenie, że wydana decyzja o zakazie organizacji zgromadzenia wynika z osobistych przekonań Rafała Trzaskowskiego nie znajduje oparcia w przedstawionych dowodach i pozostaje w sferze spekulacji.

Odwołując się w tym miejscu do przywołanych na wstępie kryteriów, jakie organ powinien zastosować przy ocenie zagrożenia planowanego zgromadzenia dla bezpieczeństwa w ruchu, należy wskazać, że w orzecznictwie i literaturze kryterium to odnieść należy także do zasad doświadczenia życiowego. W tym miejscu należy też wskazać na fakty powszechnie znane, a dotyczące przebiegu zgromadzenia „(...)” w latach ubiegłych. W tym kontekście można tylko zauważyć, że odwołujący w sposób wybiórczy powołał materiały prasowe, z których wynika, że marsz ten miał pokojowy i spokojny charakter. Można jednak znaleźć wiele publikacji, z których wynika, że podczas marszu dochodziło do różnego rodzaju incydentów. Uwzględniając zatem zasady doświadczenia życiowego oraz fakty powszechnie znane, należy dojść do wniosku, że uzasadniona była ocena organu co do stwierdzonego zagrożenia.

Wskazywane miejsce organizacji zgromadzenia (czy też kolejnych zgromadzeń) i trasa oraz deklarowana liczba uczestników (Centrum W., liczba 100 000 uczestników), przez wiele dni, prowadzi do wniosku, że realne jest zagrożenie wskazywane przez organ. Co więcej, na zagrożenie to wskazywały wszystkie służby, do których organ zwracał się o zajęcie stanowiska – Komendant Państwowej Straży Pożarnej, Komendant (...) Policji, Dyrektor Zarządu Transportu Miejskiego oraz Dyrektor Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego i Transportu Sanitarnego.

Przy planowanym kilkunastodniowym zgromadzeniu z udziałem 100 000 uczestników odbycie takiego zgromadzenia w oznaczonym przez odwołującego miejscu i czasie prowadziłoby do paraliżu komunikacyjnego wpływającego na funkcjonowanie stolicy. Nie można zatem mówić w tym przypadku jedynie o niedogodnościach, jakie mieszkańcy muszą znosić w związku z realizacją konstytucyjnego i konwencyjnego prawa do wyrażania swoich poglądów w organizowanym zgromadzeniu. Planowane zgromadzenie w kształcie przedstawionym w zgłoszeniach stanowiłoby zatem – z uwzględnieniem doświadczeń lat ubiegłych – realne i długotrwałe zagrożenie dla funkcjonowania służb miejskich, a w konsekwencji dla życia i zdrowia mieszkańców.

Końcowo należy wskazać, w odniesieniu do argumentów przedstawionych na rozprawie, że żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia nie mogła mieć podnoszona przez odwołującego okoliczność, że Stowarzyszenie ma zapisane w statucie jako cel organizację (...). Po pierwsze, przy ocenie

przesłanek wyrażenia zgody na organizację zgromadzenia, którymi kieruje się organ, nie ma przesłanki zapisu statutu. Jeżeli natomiast odwoływać się do statutu, to można zauważyć, że w statucie Stowarzyszenia nie ma postanowienia, że (...) musi się odbyć w W., 11 listopada, liczyć 100 000 osób i zajmować oznaczoną w zgłoszeniu przestrzeń.

Żadnego znaczenia nie ma też argument niejako historyczny, a sprowadzający się do twierdzenia, że od lat Stowarzyszenie organizuje marsz. Istotnie, co jest faktem powszechnie znanym, Stowarzyszeniu w przeszłości przyznano przywilej organizacji zgromadzenia cyklicznego. Nie oznacza to jednak, że tego rodzaju uprawnienie ma charakter „dożywotni”. Jeżeli natomiast zgłoszenie przez odwołującego kolejnych zgromadzeń miałooby na celu obejście braku uprawnienia do organizacji zgromadzenia cyklicznego, to tym bardziej działania odwołującego nie zasługują na ochronę prawną.

Z tych względów, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w postanowieniu.